Chuyện Hai Người Phi Công Mỹ-Việt

Với bút hiệu Xuân Đỗ, tác giả đã góp nhiều bài đặc biệt và nhận giải danh dự Viết Về Nước Mỹ 2008 với bài "Hắn và cuốn Nhật Ký Đặng Thuỳ Trâm..." Ông định cư tại Mỹ theo diện H.O. và hiện là cư dân Riverside, nam California, làm Guest Teacher cho Colton Joint Unified School District. Tuy cùng một nghiệp bay, chung một lý tưởng, lại chiến đấu cùng một chiến trường, nhưng hai người cách xa nhau cả nửa vòng traí đất. John Kelly, một phi công đồng minh sang giúp cho phi đoàn của Không Lực Việt nam, rất đắc lực về các mặt huấn luyện tiếp vận, nhưng kinh nghiệm chiến trường thì anh thừa nhận vẫn phaỉ nể mặt các phi công Việt nam. Điều này cũng dễ hiểu, anh chỉ sang phục vụ taị Việt nam vơí nhiệm kỳ tác chiến một năm, còn các phi công đối tác phải chiến đấu từ năm này sang tháng khác, nếu tính theo giờ bay thì nhiều phi công, trong đó có Nguyễn Long phaỉ noí là bậc thầy của John. Tuy làm nhiệm vụ cố vấn, nhưng thực chất John luôn tìm dịp được bay các phi vụ chiến đấu để vừa mong nhận huy chương vừa làm tiêu chuẩn lượng giá cho sự nghiệp bay bổng của mình khi trở về Mỹ. Anh hay chọn bay chung vơí Long, vì Long làm leader thì tuổi thọ của John có phần bảo đảm hơn. Hai phi công Việt Mỹ khá ăn ý nhau trong ý đồ tác chiến, lại nể nhau vì tài khi John học được nhiều điều từ người phi tuần trưởng dày dạn chiến trường này. Ấy vậy mà có lúc cũng xảy ra chuyện bất đồng khiến họ không ưa nhau, thậm chí ấm ức nhau nếu câu chuyện không có lôí rẽ hợp tình. Ở Việt nam mỗi dịp Tết không khí làm ăn, sinh hoạt có phần tấp nập yên vui so vơí ngày thường. Nếu nói theo truyền thống thì thời điểm này là lúc trơì đất giao hòa, moị nhà xum họp, ghen ghét hận thù tạm để qua một bên, đối đầu nhau là chuyện bất đắc dĩ. Chẳng vậy mà trong thời kỳ chiến tranh, hai phe Quốc-Cộng choảng nhau một mất một còn suốt cả năm, nhưng đến Tết lại cùng nhau hưu chiến, súng ngưng pháo nổ cốt vui trong mấy ngày xuân, còn mỗi bên có chịu tôn trọng hay không thì lại là chuyện khác. Năm nay, rút kinh nghiệm đau đớn của Tết Mậu thân, bên phía Nam không chịu chơi trò hưu chiến như trước, Long ở lại phi đoàn xin trực thế cho một phi công mới cưới vợ trước Tết. John chẳng quan tâm nhiều đến ngày Tết Việt nam, nhưng cũng không muốn khép mình trong căn cứ nên ngỏ ý muốn cùng Long được bay phi vụ đầu năm. Sau cao điểm Mậu thân, tết năm nay tình hình có phần lắng dịu. Long và John lấy bản đồ ra chấm tọa độ. Mục tiêu được chọn là một vùng oanh kích tự do. Oanh kích tự do là một nhóm từ quân sự có nghĩa là mục tiêu thuộc một vùng nặng phần kiểm soát của đối phương, thường được chọn sẵn từ trước. Các phi công được lệnh khi tới mục tiêu thì oanh kích là bắt buộc, đi chất bom về nhẹ cánh bất kể tình huống. Tơí giờ xuất phát, phi tuần bốn chiếc khu trục chuẩn bị rời phi đạo. Theo đội hình, phi tuần trưởng Nguyễn Long bay số 1, John bay số 3, kẹp nách hai phi công rookie (mơí đi lần đầu). Mục tiêu là một xã nằm ven bờ kênh Đồng Tẻ thuộc địa phận Cà Mâu. Mồng một Tết, trơì quang mây tạnh, rất lý tưởng cho một cuộc oanh kích. Các con mồi bên bờ kênh nghe tiếng máy bay chắc cảm nhận được tai họa sắp ập đến. Các chủ thân tàu trong phòng lái chỉ biết làm nhiệm vụ, chẳng còn cách ứng xử nào hơn. Trong chiến tranh bắn chậm là chết, bom đạn chẳng hỏi tên ai, cũng chẳng thương ai, cũng chẳng cần hỏi phe nào. Có trách chăng là những người ở cấp chóp bu vì mưu đồ chính trị đã đưa dân vào cảnh chết chóc hận thù, tang thương khắp chốn. Phi tuần đang lượn trên không phận của bờ kênh. Nguyễn Long đi đầu nhận ra khung cảnh êm đềm của ngày đầu xuân. Xã này tưởng tiêu điều sơ xác do ảnh hưởng của chiến tranh nhưng nhìn xuống thấy có nhiều mái ngói đỏ xem ra dân tình có vẻ được mùa. Nắng vàng ngày mồng một làm sáng thêm các mục tiêu di động dươí đất, hình như dân tình nơi đây vẫn tưởng còn hưu chiến như những năm trước hoặc ngây thơ tin rằng chắc chẳng ai nỡ giết dân ngày tết! Với cương vị chỉ huy Long xác định mục tiêu, sẵn sàng ra lệnh cho ba đoàn viên theo sau thực hiện đúng phương án tác chiến. Bỗng nhiên trong lòng anh trào lên một cảm xúc khó tả. Anh chạnh nghĩ mấy ngôi nhà này là công mồ hôi nước mắt nhiều năm mơí có, Việt cộng có về trà trộn trong dân thì cũng chỉ là dăm bảy tên du kích địa phương. Nói cho cùng họ cũng là bà con chòm xóm lén lút về ăn Tết với gia đình rôì laị phải "chém vè" ngay. Còn dươí đất có hành động khiêu khích hoặc bắn trả thì chưa có dấu hiệu gì đáng nghi ngaị. Nghĩ như vậy, trong khoảnh khắc anh đổi phương án tác chiến, ra lệnh cho các thành viên theo anh chuyển hướng vòng ra một cảnh đồng lúa ven xã. Long ra lệnh dôị bom, tuần tự từng chiếc một xà xuống trút hết số bom mang theo. Tất nhiên John cũng phải làm theo lệnh, không thể